

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 294

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 aprilie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 63 din 24 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative	2-4		
Decizia nr. 72 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, 10, 12, 15, 17, 21, 22 și 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5-7		
Decizia nr. 82 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei întâi cu titlul „Luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice ..	7-10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
36. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului Ministerului Afacerilor Interne, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2015, precum și a sumelor reprezentând drepturi de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii până la data de 31 decembrie 2014			11
		501. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice	12-13
		506/210. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 63

din 24 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Costin Daniel Leolea în Dosarul nr. 8.228/118/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă — Complet specializat pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.069D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.241D/2014, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sindicatul Hidroelectrică HidroSind, cu sediul în București, în numele membrilor săi Ilie Roșu, Cristian Geantă, Georgeta Simona Iordănescu și Ion Nicolescu în Dosarul nr. 29.419/4/2013 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocat Camelia Constantin, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.069D/2014 și nr. 1.241D/2014, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Avocatul autorului excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

7. Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.241D/2014 la Dosarul nr. 1.069D/2014, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013. Arată că aceste prevederi legale au fost abrogate prin Legea nr. 260/2013, dar preluate în cuprinsul art. 24 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară. Susține, în esență, că neconstituționalitatea reglementării legale criticate derivă din impunerea unei cote de impozit de 85% pentru veniturile

reprezentând salarii/indemnizații/sume compensatorii acordate, în condițiile legii, cu ocazia încetării contractului de muncă, raportului de serviciu sau mandatului, angajaților cu funcții de conducere sau persoanelor care sunt numite în calitate de membru în consiliul de administrație și consiliul de conducere, prin derogare de la cota unică de 16%. Învederează faptul că această cotă de impozit de 85% a fost instituită de legiuitor exclusiv pe criteriul funcției deținute de salariat, ceea ce contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție. Apreciază că, deși statul are dreptul să își stabilească fiscalitatea, este totuși evidentă disproporția dintre cota de impozitare de 85% și cota unică de 16%, o asemenea măsură legislativă fiind de natură să afecteze proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit. În acest sens, invocă Decizia nr. 3/1994 prin care Curtea Constituțională a statuat că fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni.

9. Reprezentantul Ministerului Public arată, în esență, că din examinarea expunerii de motive a Legii nr. 260/2013 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative, concluzia ar fi aceea că beneficiarii acestei ordonanțe de urgență ar fi trebuit să fie persoanele care ulterior au fost indicate, cu exactitate, în art. 24 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012. În acest context, apreciază că prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și altor categorii de persoane cu excepția celor prevăzute în art. 24 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 22 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.228/118/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă — Complet specializat pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale, și Încheierea din 4 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 29.419/4/2013 al Judecătoriei Sectorului 4 București, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Costin Daniel Leolea și Sindicatul Hidroelectrică HidroSind, cu sediul în București, în numele membrilor săi Ilie Roșu, Cristian Geantă, Georgeta Simona Iordănescu și Ion Nicolescu, în cauze având ca obiect o contestație formulată împotriva unei decizii de concediere și, respectiv, o contestație la executare silită.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că textul de lege criticat instituie o derogare de la prevederile art. 43 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin care cota de impozit pentru veniturile reprezentând salarii/indemnizații/sume compensatorii acordate, în condițiile legii, cu ocazia încetării contractului de muncă, raportului de

serviciu sau mandatului, angajaților cu funcții de conducere sau persoanelor care sunt numite în calitate de membru în consilii de administrație și consilii de conducere este de 85%, față de cea de 16% cât este pentru celelalte funcții.

12. În acest context, autorii excepției apreciază că „prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 s-a creat o disproporție vădită între cotele de impozitare aplicabile aceleiași categorii de venituri, diferențierea și excepția reglementată de textul legal criticat fiind dată de funcția de conducere deținută de persoana căreia îi este aplicabilă această cotă diferențiată.” Arată că „discriminarea este evidentă în condițiile în care legea instituie, indirect, un tratament diferențiat în cazul unor situații analoge sau cel puțin comparabile”, fiind „unanim acceptat că egalitatea de tratament este încălcată dacă distincția în discuție nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, adică nu urmărește un scop legitim și proporțional cu acesta”. Se susține că s-a ajuns în situația în care, pe considerente ce țin de funcția exercitată, doar cei care ocupă o funcție de conducere vor fi impozitați separat, cu o cotă ce excedează cu mult cuantumul majorității de 16%. Se învederează faptul că, în cauzele de față, suntem în prezența unei diferențieri a impunerii fiscale exclusiv pe considerentul unei categorii de cetățeni, respectiv cea a salariaților cu funcții de conducere, astfel încât textul legal criticat este discriminatoriu, creând o situație dezavantajoasă, de inechitate, pentru angajații cu funcții de conducere cărora, în perioada scurtă de timp în care art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 a fost în vigoare, le-au încetat raporturile de muncă. Așa fiind, apreciază că art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 este neconstituțional, întrucât încalcă dreptul egalității cetățenilor în fața legii, fără discriminare, prin raportare la o anumită categorie de salariați, respectiv la cei care ocupă o funcție de conducere.

13. Pe cale de consecință, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că, atât timp cât rațiunea normativă a vizat funcția deținută de contribuabil, dispoziția legală criticată este vădit neconstituțională, încălcând art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Legea fundamentală.

14. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă — Complet specializat pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că reglementarea unei cote de impozit de 85% pentru persoanele cu funcții de conducere, în situația în care, în cazul celor cu funcții de execuție rămâne aplicabilă o cotă de 16%, se prezintă ca o soluție legislativă fundamental diferită aplicată unor situații esențial similare, fiind contrară art. 16 alin. (1) și art. 56 alin. (2) din Constituție.

15. **Judecătoria Sectorului 4 București** apreciază că prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 sunt constituționale. În acest sens, instanța de judecată arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „principiile egalității și al nediscriminării presupun ca la situații egale, tratamentul juridic să fie egal, după cum la situații care se deosebesc în mod obiectiv și rezonabil, tratamentul juridic corespunzător să fie diferit”.

16. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1999, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscale-bugetare și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 6 iunie 2013. Potrivit textului de lege criticat, „*Prin derogare de la prevederile art. 43 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cota de impozit pe venit este de 85% pentru veniturile reprezentând salarii/indemnizații/sume compensatorii acordate, în condițiile legii, cu ocazia încetării contractului de muncă, raportului de serviciu sau mandatului, angajaților cu funcții de conducere sau persoanelor care sunt numite în calitate de membru în consilii de administrație și consilii de conducere.*”

20. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 260/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 4 octombrie 2013, lege care, prin articolul unic pct. 5, abrogă art. II din ordonanța de urgență, criticat în prezentele cauze.

21. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, interpretând sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului *«tempus regit actum»*”. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, iar în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității acestora.

22. În susținerea neconstituționalității prevederilor legale criticate, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, și art. 56 alin. (2) care prevede că „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.*”

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în esență, criticile de neconstituționalitate vizează situația discriminatorie instituită de prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 ca urmare a reglementării unei cote de impozit de 85% pentru veniturile reprezentând sumele compensatorii acordate angajaților cu funcții de conducere cu ocazia încetării contractului de muncă, derogatorie de la cota de impozit de 16%, prevăzută de art. 43 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

24. Curtea constată că aceste critici sunt neîntemeiate, pentru motivele care vor fi arătate în continuare.

25. Potrivit art. 67 Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, salariații concediați pentru motive care nu țin de persoana lor, așa cum este și situația autorilor excepției de neconstituționalitate, beneficiază de măsuri active de combatere a șomajului și pot beneficia de compensații în condițiile prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă aplicabil. Prin acest text legal sunt prevăzute, astfel, măsurile de protecție care îi privesc pe salariații concediați pentru motive independente de persoana lor, și anume măsuri de combatere a șomajului, care sunt reglementate prin Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și acordarea de compensații,

măsură reglementată, de regulă, în contractul colectiv de muncă aplicabil. Astfel, contractele colective de muncă pot conține clauze obligatorii pentru ambele părți referitoare la plata unor sume compensatorii către salariații concediați, putându-se stabili, totodată, ca acestea să se plătească în funcție de vechimea în muncă.

26. Curtea subliniază faptul că aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socio-profesionale. Astfel, instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 335 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 31 iulie 2014, a statuat că „legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor”.

27. În acest context, cu privire la compensațiile ce urmează a fi acordate salariaților concediați, prin Decizia nr. 941 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 12 decembrie 2012, Curtea a reținut că „dreptul la plăți compensatorii nu este un drept constituțional, legiuitorul dispunând de o marjă de apreciere în stabilirea măsurilor de protecție socială diferențiate pe categorii de salariați.”

28. Referitor la criticile formulate de autorii excepției de neconstituționalitate cu privire la situația discriminatorie instituită prin textul legal criticat, Curtea apreciază că prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție. Astfel, așa cum a statuat Curtea Constituțională, în mod constant, în jurisprudența sa, în concordanță cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, egalitate nu înseamnă uniformitate, astfel că este posibilă instituirea unui tratament juridic diferit pentru situații deosebite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. Principiul egalității nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. Or, în cauzele de față, angajații cu funcții de conducere comparativ cu personalul de execuție nu se află în aceeași situație juridică.

29. În ceea ce privește instituirea unei cote de impozitare de 85% pentru veniturile reprezentând salarii/indemnizații/sume compensatorii acordate angajaților cu funcții de conducere cu ocazia încetării contractului de muncă, prin derogare de la cota de 16% prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

Curtea constată că aceste beneficii nu sunt rezultatul unei contraprestații pentru activitatea depusă ca urmare a executării unui raport de muncă, cum este în cazul salariului/indemnizației, ci o despăgubire bănească pe care statul are libertatea să o acorde, neexistând însă o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa astfel de măsuri de protecție socială.

30. Pe de altă parte, din coroborarea prevederilor art. 55 alin. (1) și alin. (2) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu cele cuprinse la pct. 68 lit. l) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, Curtea reține că sunt incluse în categoria veniturilor salariale, în vederea impozitării, și veniturile asimilate salariilor, reprezentate de compensațiile bănești acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, acestea fiind supuse impozitării pe venit în conformitate cu art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

31. Deși sunt asimilate drepturilor salariale din punct de vedere fiscal, reprezentând venituri impozabile, sumele compensatorii au totuși o natură juridică diferită de cea a salariului, ca element esențial al contractului individual de muncă și care reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. În schimb, sumele compensatorii au natura juridică a unei despăgubiri, împrejurare ce justifică, astfel, impozitarea lor diferită.

32. Codul fiscal stabilește o cotă de impozit standard de 16%, care se aplică asupra veniturilor din salarii, și cote derogatorii pentru impozitul pe venit care sunt stabilite în mod expres de prevederile legale. Dacă pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota standard prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în cazul sumelor compensatorii legiuitorul poate deroga de la această cotă de impozitare, un atare tratament fiscal constituind o măsură cu caracter de excepție, pe care legiuitorul o poate adopta în funcție de condițiile concrete ale perioadei în care este chemat să stabilească așezarea sarcinilor fiscale.

33. În acest sens este, de altfel, și Decizia nr. 695 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 30 august 2012, prin care Curtea a reținut că stabilirea cotelor de impozitare este atributul legiuitorului, care, respectând art. 56 din Constituție privind justa așezare a sarcinilor fiscale, le poate mări sau micșora în funcție de politica fiscală promovată și de interesele generale ale societății la un moment dat.

34. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costin Daniel Leolea în Dosarul nr. 8.228/118/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă — Complet specializat pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale, precum și de către Sindicatul Hidroelectrică HidroSind, cu sediul în București, în numele membrilor săi Ilie Roșu, Cristian Geantă, Georgeta Simona Iordănescu și Ion Nicolescu, în Dosarul nr. 29.419/4/2013 al Judecătorei Sectorului 4 București, și constată că prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă — Complet specializat pentru cauze privind conflictele de muncă și asigurări sociale, precum și Judecătorei Sectorului 4 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 72

din 26 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, 10, 12, 15, 17, 21, 22 și 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, 10, 12, 15, 17, 21, 22 și 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Nicolae Iustin Urdea în Dosarul nr. 5.420/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 592D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, doamna Ioana Lazăr, director general al Direcției generale juridice a Agenției Naționale de Integritate, cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții Agenția Națională de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Reamintește, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pronunțată atât cu privire la ansamblul Legii nr. 176/2010, cât și la fiecare dintre articolele care au fost criticate în cauza de față. Depune și note scrise în susținerea celor prezentate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege ce formează obiectul excepției, prin prisma unor critici similare, constatând conformitatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală, iar în cauză nu au fost evidențiate elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei soluții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.420/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, 10, 12, 15, 17, 21, 22 și 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea**

Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Nicolae Iustin Urdea într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui raport de evaluare a stării de incompatibilitate întocmit de inspectorii ai Autorității Naționale de Integritate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia critică prevederile din Legea nr. 176/2010 care preiau sau mențin într-o altă formă prerogativele inspectorilor de integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate privind efectuarea de acte de cercetare și constatare a incompatibilităților, deși acestea au fost declarate neconstituționale. Cu privire la art. 8, 10, 12, 15, 17 și 21 din Legea nr. 176/2010, arată că inspectorii de integritate analizează și decid printr-un procedeu specific funcției de judecată dacă există o stare de incompatibilitate, încălcându-se prevederile art. 126 din Constituție. Susține că sancțiunea instituită prin art. 25, respectiv decăderea din dreptul de a mai ocupa o funcție sau demnitate publică pe o perioadă de 3 ani de la data rămânerii definitive a actului de constatare restrânge exercițiul dreptului de a fi ales și încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor. De asemenea, art. 25 din Legea nr. 176/2010 preia conținutul art. 49 din Legea nr. 144/2007 care a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, adăugând în plus sancțiuni care nu erau prevăzute în legea inițială. Susține că textele de lege criticate reprezintă o încălcare a garanției dreptului la apărare și implicit a dreptului la un proces echitabil.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și se impune menținerea jurisprudenței Curții Constituționale prin care s-a statuat că Agenția Națională de Integritate desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată. De asemenea, interdicția prevăzută de art. 25 din Legea nr. 176/2010 nu încalcă normele constituționale privind dreptul de a fi ales și nici pe cele referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, așa cum rezultă și din jurisprudența Curții Constituționale în materie. În acest sens, precizează că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, întrucât se realizează din oficiu, în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor legii. În ceea ce privește interdicția prevăzută prin

art. 25 din Legea nr. 176/2010, apreciază că se integrează scopului legii și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8, 10, 12, 15, 17, 21, 22 și 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Art. 8 stabilește scopul Agenției, modul de desfășurare a activității de evaluare și principiile potrivit cărora se desfășoară aceasta; art. 10 enumeră activitățile pe care le desfășoară inspectorii de integritate; art. 12 se referă la modalitatea de declanșare a activității de evaluare, la procedura de repartizare a lucrării și la afișarea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese pe pagina de internet a Agenției; art. 15 instituie posibilitatea inspectorului de integritate de a solicita documentele și informațiile necesare desfășurării activității de evaluare și obligația subiecților de drept care le dețin de a le comunica; art. 17 și art. 21 reglementează situațiile în care se întocmește raportul de evaluare și elementele pe care acesta trebuie să le conțină, procedura de comunicare a acestuia și instituie posibilitatea contestării raportului de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității; art. 22 detaliază procedura de contestare a acestuia și stabilește procedura de urmat în situația în care raportul de evaluare nu a fost contestat; art. 25 prevede sancțiunile aplicabile în cazul constatării existenței unui conflict de interese ori a unei stări de incompatibilitate.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în următoarele articole: art. 1 alin. (3) în care sunt enumerate caracteristicile statului român, art. 1 alin. (4) care instituie principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 care statuează cu privire la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 23 alin. (11) care consacră prezumția de nevinovăție, art. 36 referitor la dreptul la vot, art. 37 alin. (1) care stabilește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un cetățean pentru a fi ales, art. 53 alin. (1) în care se prevede în ce situații este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și art. 126 privind instanțele judecătorești. Se invocă, de asemenea, prin raportare la art. 11 — „*Dreptul internațional și dreptul intern*” și la art. 20 — „*Tratatelor internaționale privind drepturile omului*”, și prevederile art. 25 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice care consacră dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice, de a alege și de a fi ales și de a avea acces la funcții publice.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai analizat constituționalitatea textelor de lege criticate, prin prisma unei motivări identice celei formulate și în cauza de față, pronunțându-se asupra acesteia prin Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

15. Cu acel prilej, reiterând jurisprudența sa anterioară, Curtea a constatat, referitor la criticile de neconstituționalitate vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010.

16. Totodată, Curtea a reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a soluționa printr-o hotărâre investită cu autoritatea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise, care se exercită numai la cerere, în cadrul unei proceduri formale, caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate. Având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, care se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică. Finalitatea întocmirii acestor rapoarte o reprezintă posibilitatea sesizării instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități publice și instituții competente, în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege. Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală.

17. În ceea ce privește prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, care instituie interdicția exercitării temporare a unei funcții sau demnități publice dintre cele menționate de Legea nr. 176/2010, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Cu acel prilej, Curtea a examinat constituționalitatea textului de lege criticat prin prisma îndeplinirii criteriilor de calitate pe care trebuie să le respecte orice act normativ, consecință a obligației respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, înscrisă în art. 1 alin. (5) din Constituție.

18. În acest sens, Curtea a remarcat că, în interpretarea potrivit căreia o persoană cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese poate ocupa o altă funcție eligibilă decât cea care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, textul legal este în mod vădit contrar semnificației avute în vedere de legiuitor, care, prin Legea nr. 176/2010, a urmărit asigurarea integrității și transparenței în exercitarea tuturor funcțiilor și demnităților publice și al cărei scop este acela de a sancționa persoana în cauză prin stabilirea interdicției de a mai ocupa oricare dintre funcțiile eligibile.

19. În cauza de față, critica nu vizează însă aceste aspecte, ci se susține că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 ar restrânge, în mod generic, exercițiul dreptului de a fi ales și ar încălca principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Asupra unor susțineri similare Curtea s-a mai pronunțat, în precedent, de exemplu, prin Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, sau Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014. Prin aceste decizii, Curtea a constatat că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales.

20. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Iustin Urdea în Dosarul nr. 5.420/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 8, 10, 12, 15, 17, 21, 22 și 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 82

din 26 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei întâi cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 95 coroborat cu art. 3 alin. (1) lit. n) și v), art. 52—55 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexelor nr. 5 și 6 la aceasta, excepție ridicată de Zaharie Bloj în Dosarul nr. 5.471/102/2013 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I

civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 846D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 940D/2014, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Ioan Nicolae Morariu în Dosarul nr. 3.901/102/2013 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

6. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 940D/2014 la Dosarul nr. 846D/2014, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 723 din 9 decembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 9 și din 25 septembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 5.471/102/2013 și nr. 3.901/102/2013, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 2 lit. c) și d), art. 95 coroborat cu art. 3 lit. n), anexele nr. 5 și 6 la Legea nr. 263/2010, art. 3 lit. v), art. 52—55 din Legea nr. 263/2010”**. Excepția a fost ridicată de Zaharie Bloj și de Ioan Nicolae Morariu în cadrul unor litigii având ca obiect soluționarea cererilor de recalculare a pensiei.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 16, art. 124, art. 142 alin. (1), art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și celor ale art. 20 raportate la art. 52 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin folosirea — pentru determinarea punctajului mediu anual luat în calcul la stabilirea pensiei — a stagiului de cotizare stabilit de lege în funcție de data nașterii fiecărui asigurat. Astfel, solicită Curții Constituționale să hotărască „dacă vârsta standard de pensionare (iar nu vârsta de pensionare) și stagiul complet de cotizare cresc treptat sau sunt stabilite în funcție de data nașterii pentru fiecare persoană în parte”. Totodată, susțin că legiuitorul a respectat, prin prevederile art. 2 lit. c) și d), art. 95 coroborat cu art. 3 alin. (1) lit. n) și v), art. 52—55 din Legea nr. 263/2010, cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, însă, „prin introducerea coloanei I cu titlul *«luna și anul nașterii»* din anexele nr. 5 și nr. 6 la Legea nr. 263/2010” a încălcat cerințele statuate de Curtea Constituțională referitoare la protejarea cuantumului pensiilor convenite sau aflate în plată și la respectarea principiului contributivității și al egalității, aducând atingere art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală. Din însuși cuprinsul art. 3 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 263/2010 rezultă că punctajul mediu anual se obține prin raportarea numărului de puncte realizate de asigurat în întreaga perioadă de activitate la stagiul complet de cotizare prevăzut de lege la data pensionării efective (în cazurile în care se beneficiază de reducerea vârstei de pensionare), iar nu la data împlinirii vârstei de pensionare sau data pensionării stabilită în funcție de data nașterii. Or, prin introducerea coloanei I cu titlul *«luna și anul nașterii»* din anexele nr. 5 și nr. 6 la Legea nr. 263/2010, legiuitorul a încălcat și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție.

10. Autorii excepției susțin că este neconstituțional a se stabili, în funcție de data nașterii, data pensionării, stagiul complet de cotizare și vârsta standard de pensionare a unei persoane. Unele autorități au interpretat textele de lege criticate în sensul că vârsta standard de pensionare (iar nu vârsta de pensionare) și stagiul complet de cotizare sunt stabilite în funcție de data nașterii, pentru fiecare persoană în parte, chiar dacă persoanele asigurate aflate în aceeași situație juridică se pensionează la aceeași dată, aspect ce creează o discriminare nejustificată pe criteriu de vârstă, încălcând astfel dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 47 și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorii excepției invocă în acest sens considerentele Deciziei nr. 4/2011 a Înaltei Curți de Casație și

Justiție, preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și deciziile Curții Constituționale nr. 680/2012, nr. 223/2012, nr. 224/2012, nr. 919/2012, nr. 1.237/2010 și nr. 1.612/2010. În final, solicită Curții Constituționale să se pronunțe dacă este constituțional ca legea să prevadă sau ca autoritățile să interpreteze legea, în așa fel încât, la un moment dat, să existe pentru fiecare persoană propria vârstă standard de pensionare și propriul stagiul complet de cotizare, având în vedere considerentele pe care se sprijină Decizia nr. 4/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerente ce ar trebui să fie obligatorii pentru instanțe, însă acestea nu le respectă, motivând că de această dată eşalonarea este prevăzută de lege.

11. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Astfel, asigurării sistemului public de pensii care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege criticate beneficiază de tratament juridic egal în ceea ce privește dreptul la pensie pentru limită de vârstă. Principiul egalității nu înseamnă uniformizare, ci presupune un tratament egal în situații care nu sunt diferite. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 919/2012 și nr. 243/2014.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 243 din 29 aprilie 2014.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise și solicitările depuse la dosar de autorii excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 2 lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. n) și v), art. 52—55 și art. 95 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, precum și cele ale anexelor nr. 5 „*Vârste standard de pensionare, stagii complete și stagii minime de cotizare*” și nr. 6 „*Vârste standard de pensionare, stagii complete și stagii minime de cotizare în specialitate, pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale*” la această lege. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 2 lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. n) și v), art. 52—55 și art. 95 din Legea nr. 263/2010 nu sunt criticate ca fiind neconstituționale, ci, dimpotrivă, autorii excepției susțin că aceste texte de lege au fost încălcate prin stabilirea punctajului mediu anual cu luarea în

considerare a stagiului de cotizare corespunzător datei de naștere, iar nu a celui de la data pensionării. Prin urmare, nefiind criticate pentru neconstituționalitate, aceste texte de lege nu constituie obiect al excepției de neconstituționalitate. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile anexei nr. 5 la Legea nr. 263/2010 nu sunt incidente în cauza în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, autorii excepției încadrându-se în ipoteza prevăzută de anexa nr. 6 la lege, aplicabilă pentru

cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale. În consecință, Curtea reține că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile coloanei întâi cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, anexă ale cărei coloane au următoarele titluri:

Luna și anul nașterii	Luna și anul pensionării	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (ani/luni)
-----------------------	--------------------------	---	--	--------------------------------------

17. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 47 referitor la nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 142 alin. (1) referitor la rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției, art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, art. 147 alin. (4) referitor la efectul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale și art. 20 prin raportare la prevederile art. 52 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitor la restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute din cartă, ale art. 25 alin. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitor la nivelul de trai, ale art. 14 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării și interzicerea abuzului de drept, și la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 52 din Legea nr. 263/2010, pensia pentru limită de vârstă se cuvine persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare sau în specialitate, după caz, iar potrivit art. 54, pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, vârsta standard de pensionare este de 60 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, iar stagiul minim de cotizare în specialitate este de 20 ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Atingerea acestei vârste și a acestui stagiului se realizează progresiv, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 6 la lege. De asemenea, potrivit art. 55 alin. (2) din lege, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare (conform tabelelor nr. 1 și 2 ale acestui articol), dacă au realizat stagiul minim de cotizare în specialitate prevăzut în anexa nr. 6.

19. Cu privire la critica de neconstituționalitate ce vizează introducerea criteriului datei nașterii pentru determinarea pensiei pentru limită de vârstă, prin Decizia nr. 919 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2013, și prin Decizia nr. 243 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 18 iunie 2014, paragrafele 22—27, Curtea a reținut, în esență, următoarele: principiul contributivității stă la baza întregului

sistem public de pensii, dreptul la pensie, precum și cuantumul pensiei fiind acordat, respectiv determinat ca urmare a contribuțiilor realizate la bugetul asigurărilor sociale de stat; cuantumul pensiei va reflecta atât stagiul de cotizare, cât și veniturile realizate în cursul acestuia, însă deschiderea drepturilor de pensie este condiționată și de vârsta asiguratului determinată în funcție de data nașterii sale; Legea nr. 263/2010 a prevăzut *expressis verbis* o soluție legislativă de natură să stopeze valurile de pensionări ce ar fi grevat asupra bugetului asigurărilor sociale de stat, buget care prezintă un deficit semnificativ și care continuă să crească; astfel, legiuitorul a instituit o grilă de creștere progresivă a vârstei de pensionare, iar data nașterii este un criteriu obiectiv pentru determinarea acesteia, întrucât raportat la ea se stabilește vârsta de pensionare. Acest tip de reglementare există în majoritatea sistemelor naționale, ea fiind justificată de asigurarea resurselor necesare finanțării sistemului public de pensii, în condițiile în care, pe de o parte, se înregistrează o scădere a numărului populației active și, pe de altă parte, o creștere a speranței de viață a persoanelor aflate la pensie.

20. În ceea ce privește invocarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 19 mai 2011, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 919 din 1 noiembrie 2012, precitată, că soluția instanței supreme a vizat rezolvarea neconcordanței dintre anexa nr. 3 la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și anexa nr. 9 la Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001 vizând, astfel, o situație existentă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010. În aceste condiții, aspectele rezultate din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4 din 4 aprilie 2011 nu mai subsistă sub actuala reglementare, și anume Legea nr. 263/2010. Pentru a tranșa definitiv problemele legate de luarea în calcul a datei nașterii pentru stabilirea vârstei de pensionare, legiuitorul a stabilit *expressis verbis* că prima o determină pe cea de-a doua, ambele fiind indisolubil legate între ele. De asemenea, Curtea a reținut că legiuitorul nu este obligat la adoptarea unei soluții legislative care să preia cele stabilite în decizia pronunțată în urma soluționării unui recurs în interesul legii, ci poate adopta o reglementare nouă și neechivocă. Decizia pronunțată în urma promovării unui recurs în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsește aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare. În concluzie, Curtea a stabilit că soluția din 2010 a legiuitorului

vizează, pe de o parte, asigurarea unui echilibru între resursele financiare existente și cheltuielile ocazionate de plata pensiilor, în condițiile unui deficit al bugetului asigurărilor sociale în creștere, iar, pe de altă parte, tranșarea definitivă a unei probleme care a dat naștere unei interpretări cel puțin discutabile. Astfel, dublul criteriu folosit este de natură să satisfacă exigențele art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, dispozițiile legale respective aplicându-se persoanelor care se află în aceeași situație juridică.

21. Cu privire la încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 243 din 29 aprilie 2014, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut că această critică este neîntemeiată, deoarece cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

22. Referitor la criticile privind stagiul de cotizare luat în calcul în ipoteza asiguraților care beneficiază de reducerea vârstei de pensionare, prin Decizia nr. 723 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2015, paragraful 23, Curtea a reținut, în esență, că, atunci când asiguratul beneficiază de reducerea vârstei de pensionare, perioada redusă (ca urmare a condițiilor în care și-a desfășurat activitatea profesională, în conformitate cu tabelele prevăzute de art. 55 din Legea nr. 263/2010) se scade din vârsta de pensionare din coloana a treia, corespunzătoare datei nașterii prevăzute în coloana întâi. Astfel, asiguratul se poate pensiona la o dată anterioară celei prevăzute în coloana a doua, corespunzătoare datei nașterii. A considera că stagiul de cotizare care trebuie să fie luat în calculul punctajului mediu anual este cel de la data pensionării, iar nu cel aferent datei nașterii, „ar însemna că asiguratul ar beneficia de reducerea stagiului de cotizare în condițiile în care asiguratul nu ar fi trebuit să beneficieze decât de reducerea vârstei de pensionare”. Având în vedere acestea, Curtea a constatat ca lipsite de

fundament criticile referitoare la egalitatea cetățenilor și interzicerea discriminării.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) privind obligativitatea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 142 alin. (1) referitor la rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și art. 147 alin. (4) din Constituție privind efectele obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale, prin raportare la Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, și la Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010, ambele pronunțate în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, Curtea reține că aceste critici nu pot fi primite, deoarece, prin deciziile la care fac referire autorii excepției, a constatat că dispozițiile Legii privind sistemul unitar de pensii publice (devenite Legea nr. 263/2010) sunt constituționale.

25. În ceea ce privește încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății, Curtea reține că instanța de contencios al drepturilor omului a statuat în mod constant faptul că această Convenție nu garantează un drept la primirea unei pensii într-un anumit cuantum, în acest sens fiind Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55.

26. În final, referitor la invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauza de față, iar cu privire la art. 52 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, privind restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute din Cartă, Curtea reține, de asemenea, că acestea nu au aplicabilitate în cauză, din moment ce nu a constatat încălcarea vreunui drept fundamental recunoscut de această cartă.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Zaharie Bloj în Dosarul nr. 5.471/102/2013 și de Ioan Nicolae Morariu în Dosarul nr. 3.901/102/2013 ale Curții de Apel Târgu Mureș – Secția I civilă și constată că dispozițiile coloanei întâi cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului Ministerului Afacerilor Interne, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2015, precum și a sumelor reprezentând drepturi de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii până la data de 31 decembrie 2014

Având în vedere prevederile art. 34 alin. (5) și ale art. 35 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului Ministerului Afacerilor Interne, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2015, precum și a sumelor reprezentând drepturi de natură salarială prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii până la data de 31 decembrie 2014.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2015, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială personalului Ministerului Afacerilor Interne, se realizează eșalonat în cinci tranșe, potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015.

(2) Termenul privind eșalonarea anuală la plată prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care hotărârea judecătorească prevăzută la art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, devine executorie, iar plata fiecărei tranșe din valoarea titlului executoriu se realizează într-un an calendaristic.

(3) Sumele datorate în temeiul titlului executoriu cuprind atât sumele reprezentând drepturile de natură salarială actualizate cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică, cât și sumele datorate pentru plata de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale.

(4) Actualizarea valorii titlului executoriu cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică se determină după următoarea formulă de calcul:

$$A = (\text{suma de actualizat} \times \text{IPC}) / 100,$$

unde:

A — suma totală necesar a fi achitată, ca urmare a actualizării;

suma de actualizat — suma corespunzătoare unei tranșe, prin aplicarea procentului corespunzător anului în care se va efectua plata, la valoarea titlului executoriu;

IPC — indicele prețurilor de consum, astfel cum a fost stabilit de Institutul Național de Statistică, valabil la data la care se efectuează plata sumei, comparativ cu luna în care această sumă trebuia plătită.

Art. 3. — (1) Cheltuielile bugetare determinate de plata sumelor prevăzute la art. 2 alin. (3) se suportă din bugetele ordonatorilor de credite care asigurau plata soldelor/salariilor personalului beneficiar în perioada de referință pentru care sunt solicitate în instanță sumele reprezentând drepturi de natură salarială, în limita fondurilor bugetare alocate cu această destinație, potrivit legii.

(2) În situația desființării ordonatorilor de credite prevăzuți la alin. (1), plata sumelor prevăzute la art. 2 alin. (3) se asigură din bugetul propriu al ordonatorului de credite care preia în finanțare activitatea unităților respective.

Art. 4. — Ordonatorii de credite care asigură plata sumelor datorate comunică beneficiarilor eșalonarea la plată a valorii titlului executoriu, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, și procedurii stabilite prin prezentul ordin.

Art. 5. — Plata sumelor prevăzute la art. 35 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, stabilite prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului Ministerului Afacerilor Interne, devenite executorii până la 31 decembrie 2014, actualizate cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică, se efectuează conform articolului 35 alin. (5) din același act normativ, în 4 tranșe egale, în funcție de fondurile bugetare alocate cu această destinație de către ordonatorul principal de credite în cursul anilor 2015 și 2016.

Art. 6. — Contribuțiile sociale obligatorii și impozitul aferent plății sumelor datorate se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

București, 27 aprilie 2015.

Nr. 36.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005
pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice**

În temeiul prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 aprilie 2015.
Nr. 501.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 86/2005)

LISTA
eșalonării pe zile a plății salariilor ordonatorilor principali de credite
și a instituțiilor publice subordonate

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
1	Administrația Prezidențială	7
2	Senatul României	5
3	Camera Deputaților	5
4	Înalta Curte de Casație și Justiție	8
5	Curtea Constituțională	5
6	Consiliul Legislativ	5
7	Curtea de Conturi	10
8	Consiliul Concurenței	10
9	Avocatul Poporului	6
10	Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității	12
11	Consiliul Național al Audiovizualului	8
13	Secretariatul General al Guvernului	10
14	Ministerul Afacerilor Externe	15
15	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	12
16	Ministerul Finanțelor Publice	10
17	Ministerul Justiției	10
18	Ministerul Apărării Naționale	15
19	Ministerul Afacerilor Interne	14
20	Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice	15

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
21	Ministerul Tineretului și Sportului	14
22	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	12
23	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	10
24	Ministerul Transporturilor	12
25	Ministerul Educației și Cercetării Științifice	14
26	Ministerul Sănătății	15
27	Ministerul Culturii	15
28	Ministerul pentru Societatea Informațională	10
29	Ministerul Public	13
30	Agenția Națională de Integritate	15
31	Serviciul Român de Informații	15
32	Serviciul de Informații Externe	14
33	Serviciul de Protecție și Pază	15
34	Serviciul de Telecomunicații Speciale	14
35	Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului	10
36	Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri	10
37	Academia Română	14
38	Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	14
39	Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989	10
40	Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor	12
41	Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat	7
42	Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	10
43	Agenția Națională de Presă AGERPRES	5
44	Institutul Cultural Român	12
47	Consiliul Superior al Magistraturii	10
48	Autoritatea Electorală Permanentă	6
50	Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal	10
51	Consiliul Economic și Social	7
52	Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor	10
53	Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului	10
54	Ministerul Fondurilor Europene	12
55	Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților	10
3	Casa Națională de Asigurări Sociale de Sănătate	15
4	Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei	10
5	Autoritatea de Supraveghere Financiară	5
7	Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior	5
8	Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	10
17	Registrul Urbaniștilor din România	12
19	Institutul de Drept Public și Științe Administrative al României	10

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 506 din 22 aprilie 2015

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 210 din 9 aprilie 2015

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 3.961 din 22 aprilie 2015 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 617 din 9 aprilie 2015 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 2 lit. a)—d) și art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Începând cu luna mai 2015, transmiterea SMDPC se face lunar, până la data de 4 a lunii, și va conține datele aferente pacienților externai în luna precedentă.”

2. La articolul 9, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Începând cu luna mai 2015, transmiterea SMDPZ se face lunar, în formatul valabil la momentul închiderii/raportării fișei/vizitei până la data de 4 a lunii, și va conține informații referitoare la:

a) cazurile rezolvate în spitalizare de zi în luna precedentă;

b) serviciile acordate în regim de spitalizare de zi efectuate în luna precedentă, pentru care, în vederea decontării, nu este necesară închiderea fișei de spitalizare de zi după fiecare vizită;

c) serviciile acordate în regim de spitalizare de zi pentru care, în vederea decontării, s-a închis fișa de spitalizare de zi în luna precedentă, după terminarea vizitei/vizitelor necesare finalizării serviciului medical;

d) serviciile acordate în camerele de gardă și în structurile de primire urgențe din cadrul spitalelor pentru care finanțarea nu se face din bugetul Ministerului Sănătății, care nu necesită internare prin spitalizare continuă, pentru care se întocmește fișă pentru spitalizare după modelul prevăzut în anexa nr. 3 la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.706/2007 privind conducerea și organizarea unităților și compartimentelor de primire a urgențelor, cu modificările și completările ulterioare, având data predării pacientului în luna precedentă.”

3. La anexa nr. 2, Notă 2 privind criteriile de internare prevăzute în hotărârea Guvernului pentru aprobarea pachetelor de servicii medicale și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în vigoare se modifică și va avea următorul cuprins:

„Notă 2

privind criteriile de internare prevăzute în hotărârea Guvernului pentru aprobarea pachetelor de servicii medicale și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în vigoare

Criteria de internare	Cod
naștere	1
urgențe medico-chirurgicale și situațiile în care este pusă în pericol viața pacientului sau care au acest potențial, ce necesită supraveghere medicală continuă	2
boli cu potențial endemoepidemic care necesită izolare și tratament	3
bolnavi aflați sub incidența art. 109, 110, 124 și 125 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și în cazurile dispuse prin ordonanță a procurorului pe timpul judecării sau urmăririi penale, care necesită izolare ori internare obligatorie, și tratamentul persoanelor private de libertate pentru care instanța de judecată a dispus executarea pedepsei într-un penitenciar-spital, precum și tratamentul pacienților din penitenciare ale căror afecțiuni necesită monitorizare și reevaluare în cadrul penitenciarelor-spital	4
diagnosticul nu poate fi stabilit și tratamentul nu poate fi efectuat și/sau monitorizat în ambulatoriu ori spitalizare de zi	5
bolnavi care necesită asistență medicală spitalicească de lungă durată — ani	6”

4. La anexa nr. 4, Notă 1 privind criteriile de internare prevăzute în hotărârea Guvernului pentru aprobarea pachetelor de servicii medicale și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în vigoare se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Notă 1
privind criteriile de internare prevăzute în hotărârea Guvernului pentru aprobarea pachetelor de servicii medicale și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în vigoare**

Criterii de internare	Cod
urgente medico-chirurgicale, ce necesită supraveghere medicală până la 12 ore în condițiile stabilite în norme	1*)
diagnosticul nu poate fi stabilit și tratamentul nu poate fi efectuat și/sau monitorizat în ambulatoriu	2**)
epidemiologic pentru bolnavii care necesită tratament în afecțiuni care nu necesită izolare în condițiile stabilite în norme	3**)

*) Criteriul de internare «cod 1» se completează numai în cazul în care pacientul beneficiază de serviciile prevăzute la pozițiile 86, 87, 94 și 95 din lista prevăzută la cap. I lit. B pct. B.1 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2015 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, care se acordă în structuri de spitalizare de zi aprobate/avizate de Ministerul Sănătății.

**) Criteriul de internare «cod 3» se completează numai în cazul în care pacientul este neasigurat și beneficiază de serviciile prevăzute la pozițiile 9 și 10 din lista prevăzută la cap. I lit. B pct. B.3.1 și poziția 62 din lista de la pct. B.3.2 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015, care se acordă în structuri de spitalizare de zi aprobate/avizate de Ministerul Sănătății. În cazul în care serviciile prevăzute la pozițiile 9 și 10 din lista prevăzută la cap. I lit. B pct. B.3.1 și poziția 62 din lista de la pct. B.3.2 sunt acordate asiguraților, se completează «cod 2».

5. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

6. În anexa nr. 7, punctul 10 de la secțiunea „Datele din fișa prevăzută în anexa nr. 3 la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.706/2007, cu modificările și completările ulterioare, care formează Setul minim de date la nivel de pacient pentru spitalizarea de zi (SMDPZ)” se modifică și va avea următorul cuprins:

p. Ministrul sănătății,
Gabriel Florin Pușcău,
secretar general

„10. Tipul de serviciu de spitalizare de zi: reprezintă serviciile de la pozițiile 37 și 38 din lista prevăzută la lit. B pct. B.3 subpct. 3.2 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Leana Stoea

ANEXĂ
(Anexa nr. 5 la Ordinul nr. 1.782/576/2006)

INSTRUCȚIUNI privind completarea fișei de spitalizare de zi (FSZ)

Se întocmesc fișe de spitalizare de zi distincte pentru fiecare poziție din cazurile rezolvate/serviciile medicale în regim de spitalizare de zi prevăzute la lit. B pct. B.1, B.2, pct. B.3 subpct. B.3.1 și B.3.2 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2015 a Hotărârii Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015.

1. Datele de identificare a spitalului și datele de identificare a pacientului se completează la fel ca cele din formularul „Foaie de observație clinică generală”.

2. Numărul de înregistrare al fișei de spitalizare de zi este unic pe spital, se face după codul unic din registrul de intrări-ieșiri pentru spitalizare de zi al spitalului, iar numerotarea începe cu 1 la data de 1 ianuarie a fiecărui an.

3. Tipul internării: se trece în căsuța alăturată codul tipului de trimitere (1, 2, 3, 5, respectiv 9), după cum urmează:

- 1 — fără bilet de internare;
- 2 — bilet de internare de la medicul de familie (BI MF);
- 3 — bilet de internare de la medicul specialist (BI MS);

5 — internare la cerere;

9 — alte situații: bilet de internare de la medici care au încheiate convenții cu casa de asigurări de sănătate pentru a elibera bilete de internare: medicii din unitățile de asistență medico-socială, medicii din centrele de dializă private aflate în relație contractuală cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate, medicii care își desfășoară activitatea în dispensare TBC, în laboratoare de sănătate mintală, respectiv în centre de sănătate mintală și staționar de zi psihiatrie, în cabinete de medicină dentară care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate și care se află în structura spitalelor ca unități fără personalitate juridică, precum și de medicii de medicină muncii.

Pentru tipul internării BI MF (2), BI MS (3) și alte (9) se completează seria BI cu seria biletului de internare și nr. BI cu numărul biletului de internare.

4. Criteriul de internare se completează numeric în ordinea prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 400/2014 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2014—2015, conform Notei 1 privind criteriile de internare, atașată fișei de spitalizare de zi.

5. Tip servicii spitalizare de zi se completează conform tipurilor de servicii de spitalizare de zi prevăzute la lit. B din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015:

a) C: pentru serviciile medicale de tip „caz rezolvat” — de la lit. B pct. B.1 și B.2 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015;

b) S: pentru serviciile medicale de tip „serviciu” — de la lit. B, pct. B.3 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015.

6. Tip caz rezolvat: se completează numai pentru serviciile medicale de tip caz rezolvat, după cum urmează:

a) M: pentru serviciile medicale de tip „caz rezolvat” de tip MEDICAL — de la lit. B pct. B.1 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015;

b) C: pentru serviciile medicale de tip „caz rezolvat” de tip CHIRURGICAL — de la lit. B pct. B.2 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015.

7. Diagnosticul principal și diagnosticele secundare se codifică conform Listei tabelare a bolilor conform clasificării RO DRG v.1, prevăzută în Ordinul ministrului sănătății nr. 1.199/2011 privind introducerea și utilizarea clasificării RO DRG v.1, de către medicul curant.

8. Vizitele se înregistrează pentru fiecare prezentare a pacientului cuprinsă în fișa de spitalizare de zi, prin completarea următoarelor informații: data vizitei, ora de început și ora de sfârșit. Numărul vizitelor consemnate în fișa de spitalizare de zi se completează în prima pagină a fișei de spitalizare de zi, la

momentul închiderii fișei. Data primei vizite coincide cu data deschiderii fișei de spitalizare de zi. În situația în care fișa de spitalizare de zi se închide la o dată ulterioară, indiferent de tipul serviciilor de spitalizare de zi, caz rezolvat sau serviciu, ultima vizită consemnată trebuie să aibă data mai mică sau egală cu data închiderii fișei.

9. Procedurile medicale se codifică conform clasificării RO DRG v.1, prevăzută în Ordinul ministrului sănătății nr. 1.199/2011.

10. Investigațiile de laborator se codifică conform Nomenclatorului investigațiilor de laborator în vigoare din 15 februarie 2006.

11. Înregistrarea procedurilor medicale, a investigațiilor de laborator și a tratamentului se face distinct pentru fiecare vizită.

12. Rubrica „Alte examene de specialitate” se completează în situația în care pacientului i se acordă consultații în diverse specialități necesare pentru rezolvarea cazului sau a serviciului.

13. Înregistrarea serviciilor pentru spitalizarea de zi de tip „serviciu” se face distinct pentru fiecare vizită, dacă serviciile respective au fost efectuate în cadrul vizitei, completând denumirea serviciului, conform lit. B pct. B.3. din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015.

Vizita durează maximum 12 ore pe zi și nu sunt posibile mai multe vizite în aceeași zi pe aceeași fișă de spitalizare de zi.

În cadrul unei vizite pot fi înregistrate servicii diferite numai pentru serviciile medicale prevăzute la pozițiile 1—7 de la lit. B pct. B.3 subpct. B.3.1 din anexa nr. 22 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 388/186/2015.

Pentru spitalizarea de zi de tip „caz rezolvat” secțiunea „Servicii efectuate” nu se completează.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 829855